

17 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΗ' (ΙΑ' ΛΟΥΚΑ)

«Τῶν ἁγίων προπατόρων». Δανιὴλ τοῦ προφήτου (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παιδῶν Ἀνανίου, Ἀζαρίου καὶ Μισαήλ. Διονυσίου Αἰγίνης τοῦ θαυματουργοῦ (†1624) τοῦ ἐν Ζακύνθῳ.

ᾠχος γ'. Ἐωθινὸν ς'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος Γα ϕ

Η^{Γα} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ^υ
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
^ϕ
ου ου ^Γ
^υ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

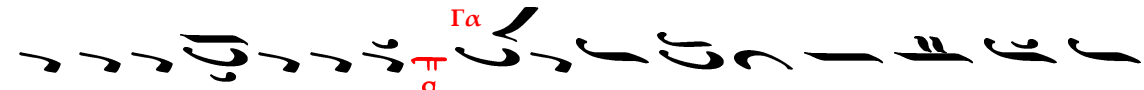

Η^{Γα} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ου ^Γ
^υ

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

ᾠχος Γα ϕ

Ε^{Γα} υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α ^{Πα}

 σθωτα ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν

 βρα χι ο νι αυ του ^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα

 να α τω το ον θα α να α τον ^{Γα} πρω το το κο στων νε κρων ε

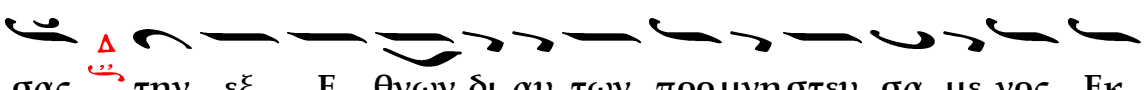
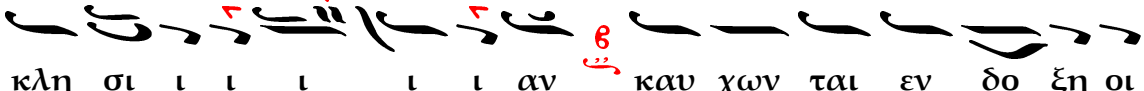
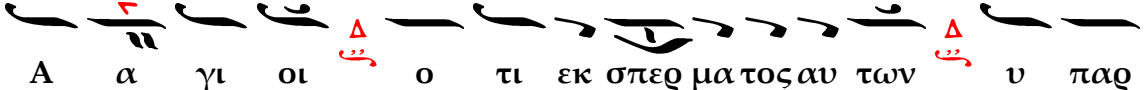
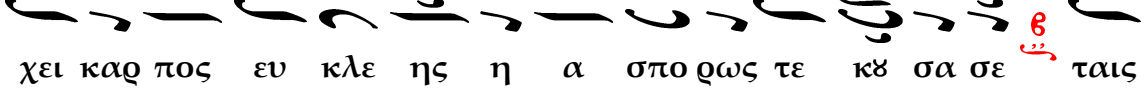
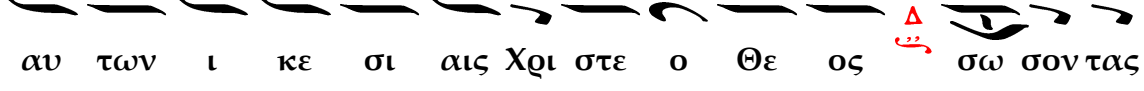

 γε νε το ^{Πα} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η

 μας ^{Γα} και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε

 λε ε ος ^{Γα}

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῶν Προπατόρων.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Προπατόρων, ἀπολυτίκιον, ἦχος Δι-Ϟ

Ε ν πι ι στει τες Προ πα το ρας ε δι και αι ω

 σας ^Δ την εξ Ε θνων δι αυ των προ μνη στευ σα με νος Εκ

 κλη σι ι ι ι ι ι αν ^ε καυ χων ται εν δο ξη οι

 Α α γι οι ^Δ ο τι εκ σπερ μα το ς αυ των ^Δ υ παρ

 χει καρ πο ς ευ κλε ης η α σπο ρω ς τε κϛ σα σε ^ε ται ς

 αυ των ι κε σι αι ς Χρι στε ο Θε ο ς ^Δ σω σον τας

 ψυ χας η μω ω ω ν ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος Γα ϕ

X^{Γα} ρι στος εκ νεκρων ε γη γερ ται η α παρ χη των
κε κοι μη με ε των ^{Γα} ο πρω το τοκος της κτι σε ως
και δη μι ουρ γος παν των των γε γο νο των ^{Γα} την
κα τα φθα ρει σαν φυ σιν του γε ε νους η μων εν ε
αυ τω ω α νε και νι ι σεν ^{Γα} ουκ ε τι θα να τε κυ ρι
ευ εις ο γαρ των ο λων Δε σπο της το κρα τος σου
κα τε ε λυ υ σε ^{Γα}

Δόξα.

Σ^{Γα} αρ κι του θα να του γευ σα α με νος Κυ ρι ε
το πι κρον του θα να του ε ξε τε μεσ τη ε γερ σει ει σου
και τον αν θρω πον κατ αυ του ε νι σχυ σας ^{Γα} της αρ
χαι ασ κα τα ρας την ητ ταν α να κα λου με ε νος ^{Γα} ο υ
πε ρα σπι στης της ζω ης η μων Κυ υ ρι ε δο ο
ξα σοι ^{Γα}

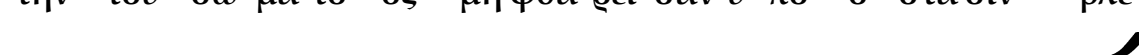
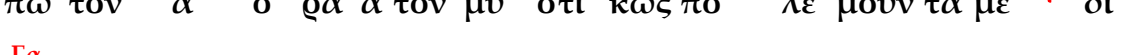
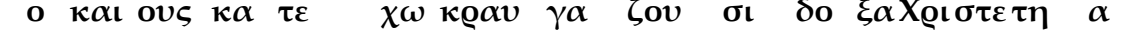
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σ^{Γα} ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του

 γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε

 νε ^{Γα} εν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι

 ος σου και Θε ος η μων ^{Πα} το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα

 α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο

 ρας ως φι λα αν θρω πος ^{Γα}

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Γα ϕ

T ^{Γα} ο α ναλ λοι ω το ον το της Θε ο ο τη τος και

 το ε κου σι ο ον πα θος σου Κυ υ ρι ε ^{Νη} εις ε

 αυ τον κα τα πλα γεις ο Α δη σε πω δυ ρε ε το ^{Πα} τρε μω

 την του σω μα το ος μη φθα ρει σαν υ πο ο στα σιν ^{Γα} βλε

 πω τον α ο ρα α τον μυ στι κως πο λε μουν τα με ^{Νη} δι

 ο και ους κα τε χω κραν γα ζου σι δο ξα Χρι στε τη α

 να στα α σει ει σου ^{Γα}

Δόξα.

T ^{Γα} ο α κα τα α λη πτο ον το της σταυ ρω ω ω

 σε ως και α νε ρη νευ το ον το της ε γε ερ σε ως ^{Νη}

Πα

θε ο λο γου μεν οι πι στοι α πορ ρη τον μυ υ στη ρι

Γα

Νη

ι ον ση με ρον γαρ θα α να το ος και ο Α δης ε

σκυ υ λευ ται γε νος δε αν θρω πι ι νον α φθα ρσι

α αν εν δε δυ ται δι ο και ευ χα ρι ι στως κραυ γα

ζο μεν δο ο ξα χρι στε τη α να στα α σει ει

σου

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τον α κα τα ληπτο ον και α πε ρι ι γρα πτον

τον ο μο ου σι ο ον Πα τρι και Πνε ευ μα τι εν τη

γα στρι σου μυ στι κως ε χω ρη σας Θε ο μη τω

μι αν και α συ γχυ το ον της Τρι α δος ε νε ερ γει

αν εγ νω μεν τω το κω ω σου εν τω κο σμω δο ξα

ζεσθαι δι ο και ευ χα ρι στως βο ω μεν σοι

αι ρε η Κε χα ρι τω με νη

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Tων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα^{u q} τθ θα να α

τθ δε Σω ω τε ρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα^{u q} και εξ α δθ

παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα^{u q}

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Tι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι^{v' u q} ω μα θη

τρι αι κη να τε^{u q} ο α ζρα πτων εν τω τα φω Α

γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις^{u q} ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε^{u q} ο Σω τη ρ γαρ ε

ξα νε ε στη τθ μνη μα α τος^{u q}

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Λι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σθ θρη νο λο γησαι ^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νθ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε ^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λους ει ει

πα α τε ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων

ελ θη σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ ^{u q} εν η χθ ον

το Α γγε ε λθ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νθ τι με

τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζε σθε ^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τθ μνη η μα α τος ^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v' z} και Α γι ω Πνευ μα

τι ^{u q}

Π ρο σκυ νθ ο μεν Πα τε ε ρα και τον τθ ο τθ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρᾶζοντες το Α α γι ος Α γι ος ^{υ ρ} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε ^{υ ρ}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τῃς αι ω ναςτων

αι ω νων α μην ^{υ ρ}

Ζ ω ο δο ο την τε κῶ ς σα ε λυ τρω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{υ ρ} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{ν ρ} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{υ ρ} ο εκ σῶ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{υ ρ}

Α λλη λῶ ἱ α Α λλη λῶ ἱ α ^{ν ρ} Α λλη λῶ

ἱ α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{υ ρ} (δισ)

Τὸ τρίτον

Α λλη λῶ ἱ α Α λλη λῶ ἱ α ^{ν ρ} Α λλη

λῶ ς ἱ ἱ α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{υ ρ}

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἄγιορείτικα.

Ἦχος π̣ά̣ ρ̣ — Κε ρ

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ ^υ₉

Τω ω ω ων Α α γγε ε ε λω ων ο δη η
η μος ^υ₂₂ κα τε πλα γη ο ρω ω ων σε ^υ₂₂ ε εν νε ε
κροι οι οις λο γι σθε ε ε ε ντα ^υ₉ τθ θα να
τθ θ δε ε Σω ω ω τε ρ τη ην ι ι σχυ υ υ υν
κα θε λο ο ο ο ντα ^υ₉ και αι συν ε ε α αυ
τω ^υ₂₂ το ον Α δα μ ε γει ει ρα α α ντα ^υ₉
και εξ α θς πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω
ω σα α α α ντα ^υ₉

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ ^υ₉

T ι ι ι ι τα α μν υ υ ρα ^υ₉ συμ πα θως

τοιοις δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι

κιρ να α α α τε ^υ₉ ο ο α στρα α α πτων ^{ν'}₂₂

εν τω τα φω α α γγε ε λος ^{ν'}₂₂ προ σε φθε ε γγε ε

το ο ο ταις μν ρο φο ο ο ροις ^υ₉ ι ι δε

τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η

η τε ^υ₉ ο Σω τη η η ροι γαρ ε ξα νε ε ε στη η τξ

μνη η η μα α α τος ^υ₉

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ ^υ₉

Λ ι ι α αν προ ω ω ι ^υ₉ μν ρο

φο ο ροι ε δρα α μον ^{ν'}₂₂ προς το μνη η μα α

σθ ς ς θρη νο λο γσ ς ς ς σαι ^υ₉ αλλ ε πε

στη η προ ος α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και

ει ει ει ει πε ^υ₉ θρη η νθ ο ο και αι ρος πε

ε παυ ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να
α α στα σι ιν δε α πο ο στο ο λοις ει ει
ει παα α α τε

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ

Μυ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι
αι αι κες με τα μυ ρων ελ θσ σσ σαι προ ος
το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ ε νη
χσ σ ντο Α γγε ε ε λσ προς αυ τας φθε γγο
με ε ε νσ τι με τα α νε ε κρω ω ων τον ζω
ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε ως Θε ο ο ος
γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ μνη η η μα α α α
τος

Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και
αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι

Π ρο ο ο ο σκυ υ νϛ ϛ ϛ με εν Πα τε

ε ε ρα²² και τον τϛ τϛ Γι ο ο ον τε και αι το ο

Α α α α γι ον Πνεε ε ευ μα⁹ τη η η ην

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

ϛ σι ι ι α²² συν τοις Σε ε ρα α φιμ²² κρα α

ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος⁹

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε⁹

Κ αι νυ υ υν και α α ει²² και εις τϛς αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην⁹

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κϛ ϛ ϛ

σα²² τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω

ω σω Παρ θεε ε ε νε⁹ χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α²² α α ντι ι λυ υ υ υ

πης πα ρε ε ε ε σχες⁹ ρευ σα ντα α ζω ω ης²²

ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε⁹ ο εκ

σϛ ϛ ϛ σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

θρωω ω ω πος ^u_q

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ϑ ι ι α A
λλη λϑ ϑ ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

ε ος ^u_q

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ϑ ι ι α A
λλη λϑ ϑ ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο

ο ο ος ^u_q

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος γ'.

Ἐκπλήττων τῇ ὄρασει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτήν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος ^u_q Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α

T ην αι χμα λω σι αν Σι ων συ ε ξει λου εκ
βα βυ λω ω νος ^u_q κα με εκ των πα θων προς ζω ην

ελ κυ σον Λο γε ^u_q

Ε ν τω νο τω οι σπει ρον τες δα κρου σιν εν
θε οις θε ρι ου σι στα χυ ας εν χα ρα α ει
ζω ι ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ν αι
ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα α γαθο δω ρι α ως
Πα τρι ι και Υι ω ω συ να στρα α πτει εν ω
τα παν τα ζη και κι νει ται

Ἀντίφωνον Β΄

Ε αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον των α
ρε των μα την κο πι ω μεν την δε ψυ χην σκε πον
τος ου δεις ημων πορθει ται αι την πο λι ν

Τ ου καρ που ου της γασ τρος τω πνευ μα τι υι ο ποι
η τως σοι τω Χρι στω ως Πα τρι οι Α γι οι παν το τε
ει σι

Δ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^υ και νυν και α ει ^χ και εις τους αι ω ναςτων αι
ω νων α μην ^π

Α γι ω Πνευ μα τι εν θε ω ρει ται πα σα
α γι ο ο της σο φι α ^π ου σι οι πα σαν γαρ
κτι ι ι σιν ^π αυ τω λα τρευ σω μεν Θε ος γαρως Πα
τρι τε και λο γω ^γ

Ἀντίφωνον Γ'

Ο ι φο βου μενοι τον Κυ ρι ον μα κα ρι οι τρι
βους βα δι ουν ται ^π των εν το λων φα γονται ζω η
ραν γαρ πα γκα ρ πι αν ^γ

Κ υκ λω της τρα πε ζης σου ευ φρα νθη τι κα θο ρων
σου ποι με να αρ χα ^π τα εκ γο να φε ρον τα
κλα δουσα γα θο ερ γι ας ^γ

Δ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^υ και νυν και α ει ^χ και εις τους αι ω ναςτων αι

ω νων α μην ^{π 9}

A γι ω Πνευ μα τι ο πας πλου τος της δο ξης

^{υ 9} εξ ου χα ρις και ζω η πα ση τη κτι ι σει ^{π 9} συν

Πα τρι γαρ α νυ μνεται και τω Λο γω ^{γ 22}

Τὸ Προκείμενον.

^χ **E** ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι

ος ε βα σι λευ σε ^{υ 9} και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου

με νην ^χ η τισου σα λευ θη σε ται ^{γ 22}

Στίχος α΄. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

^χ **E** ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι

ος ε βα σι λευ σε ^{υ 9} και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου

με νην ^χ η τισου σα λευ θη σε ται ^{γ 22}

Στίχος β΄. Αναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

^χ **E** ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι

ος ε βα σι λευ σε ^{υ 9} και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου

με νην ^χ η τισου σα λευ θη σε ται αι αι ^{γ 22}

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ^ε πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον ^ε

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.
'Ἐωθινὸν ς'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 36-53).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν ἔστη ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι·

ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς· Ἔχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου· καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι οὐς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτω γέγραπται καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δὲ ἔστε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης, καὶ ἦσαν διὰ παντός ἐν τῷ ἱερῷ αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα
 τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος
 των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Επι πλειον πλυνον με απο της ανομι-
ας μου και απο της μαρτιας μου θα ρισον
με

Οτι την ανομιαν μου εγω γινωσκω και
η μαρτια μου ενωπιον μου εστι δια παν-
τος

Σοι μονω η ημαρτον και το πονηρον ε-
νωπιον σου ποιησα οπως ανδικαι-
ωθης εντοις λογοις σου και νικησεν τω κρινεσθαι
σε

Ιδε γαρ εν ανομιαις σου νεληφθην και εν
μαρτιαις εκισσησε με η μητηρ μου

Ιδου γαρ αληθειαν ηγαπησας τα
αδηλα και τα κρυφια της σοφιας σου εδηλωσας
μοι

Ι δα ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η
 θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
 και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
 φι ι ι α ας σ ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α
 α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
 μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
 συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με
 να

Α πο ςρε ψον το προ σω πον σα πο των α
 μαρ τι ων μη και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει
 ψον

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκατοις

Μη αποριψης με απο τω προσωπω σου και
το Πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σου και πνευματι ηγεμονικωστηριξον

Διδαξω ανωμους τας οδους σου και ασε
βεις επι σε επιστρεψουσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την
δι και ο συνησθ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το
στομα μου αναγει την αινεσιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σχητην Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρσ σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χος και ε λε η σον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων Α μην ^ζ Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε
η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα
των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ ^Δ
A να στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα
θως προ ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον
ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^Δ
Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος ^Δ Δι - θ

^Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων πρε ε
σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη ^Δ των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των ^Δ

K αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου
 ε ξα λειψον το α νο ο ο

μη μα α μϛ

A να στας ο Ι η σας α πο τς τα
 α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν προπατόρων.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συναγωγὴν
 συναθροίσας, καὶ τεμῶν θάλασσαν, Ἰσραηλίτη λαῶ, οὗτος ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι

δεδοξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι, ἰδρωτός φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρός, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδοξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νικητῆς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου, ὁ θάνατον δεδυκῶς ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γὰρ ἐμψυχωμένην λαβών, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακεῖς τῷ τυράννῳ, πάντας συνανέστησεν, ὅτι δεδοξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀληθῆ Θεοτόκον πάντα τὰ ἔθνη, δοξάζει σε τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν· ὑποδὺς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ γεγέννηται.

*Κανὼν τῶν προπατόρων, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·
Πατράσιν αἶνον εἰκότως νῦν εἰσφέρω. Ἰωσήφ.
Ῥδὴ ἀ'. Ἦχος ἀ'. Χριστὸς γεννᾶται.*

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πατράσιν αἶνον προσάξωμεν, πρὸ Νόμου καὶ ἐν Νόμῳ ἐκλάμψασι, καὶ τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, Κύριον καὶ Δεσπότην γνώμη ὀρθῆ, τεθεραπευκόσι, καὶ ἀδύτου φωτισμοῦ, νῦν ἀπολαύουσιν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄδὰμ τὸν πρῶτον τιμήσωμεν, χειρὶ τετιμημένον τοῦ κτίσαντος, καὶ πάντων ἡμῶν Προπάτορα, ἤδη γεγεννημένον καὶ ἐν σκηναῖς, ταῖς ἐπουρανίαις, μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν ἀναπαυόμενον.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν Ἄβελ δῶρα προσάγοντα, ψυχῇ εὐγενεστάτῃ προσήκατο, ὁ πάντων Θεὸς καὶ Κύριος· τοῦτον δὲ μαιφόνῳ πάλαι χειρὶ, τεθανατωμένον, ἀνεκόμισε πρὸς φῶς, ὡς θεῖον Μάρτυρα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥητῶν ἐνθέων ἀκούσωμεν, βοώντων τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀνάδειξιν· ἰδοὺ γὰρ Σπηλαίῳ τίκτεται, Κόρης ἐξ ἀπειράνδρου· οὗ τὸν φρικτόν, τόκον προμηγύει, Ἀστρολόγοις ὁ ἀστὴρ ἐπιφαινόμενος.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος γ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ ὕψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Διὰ Σταυροῦ σου ἠσχύνθη ὁ ἀσεβής· εἰργάσατο βόθρον γάρ, ὃν ὀρύξας εἰσπέπτωκε· ταπεινῶν ὑψώθη δέ, Χριστὲ τὸ κέρασ ἐν τῇ σῆ ἀναστάσει.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε τὰς θαλάσσας Φιλάνθρωπε· ἀναστὰς ἐκ τάφου γάρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἢ ἔμψυχος, τοῦ ἀεὶ βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γάρ Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συνανεστράφη.

Τῶν Προπατόρων. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος α'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄδεται ἐν κόσμῳ, τὸ τοῦ Σῆθ πρὸς τὸν Κτίστην διάπυρον· ἐν γὰρ ἀμέμπτῳ πολιτεία, καὶ ψυχῆς διαθέσει, αὐτὸν ὄντως ἐθεράπευσε· καὶ νῦν ἐν χώρᾳ τῶν ζώντων βοᾷ· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στόματι καὶ γλῶσση, καὶ καρδίᾳ Ἐνὼς ὁ θαυμάσιος, ἐπικαλεῖσθαι θεοφρόνως, τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην, Θεὸν ἠλπίσεν ἐν πνεύματι· καὶ εὐαρέστως βιώσας ἐν γῆ, κλέος ἀπηνέγκατο.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱερολογίαις, ἱεραῖς τὸν Ἐνὼχ μακαρίσωμεν· εὐαρεστήσας γὰρ Κυρίῳ, μετετέθη ἐν δόξῃ, ὀφθελὶς κρείττων καθὼς γέγραπται, θανάτου οἷα Θεοῦ πεφυκώς, δοῦλος γνησιώτατος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νῦν ἡ προσδοκία, τῶν Ἐθνῶν ἐκ Παρθένου προέρχεται· καὶ Βηθλεὲμ τὴν κεκλεισμένην, ὑπανοίγει προσφόρως, Ἐδὲμ Λόγον σωματούμενον, εἰσδεδεγμένη καὶ φάτνη σαρκί, ἐπανακλινόμενον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. ᾠχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· σήμερον Ἀδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὐα, ἅμα δέ, καὶ οἱ Προφῆται σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, * τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνεῖτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ἄσματα, τῷ πάντων Κτίστη καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ ἄδου σήμερον, ὡς ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταρράσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει, * τῷ θεῷ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Ἡ Ὑπακοή. ᾠχος β'.

Εἰς δρόσον τοῖς Παισί, τὸ πῦρ μετεβάλλετο ὁ θρῆνος εἰς χαρὰν, ταῖς Γυναιξὶν ἐνηλλάττετο. Ἄγγελος γάρ, ἐν ἀμφοτέροις διηκόνει τοῖς θαύμασι, τοῖς μὲν, εἰς ἀνάπαυσιν μεταποιήσας τὴν κάμινον, ταῖς δέ, τὴν ἀνάστασιν καταμηνύσας τριήμερον. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν Κύριε, δόξα σοι.

ᾠχος Δι-Θ

Ε ις δρο σον τοις Παι σι το πυρ με τε βα αλ λε
το ο θρηνος εις χα ραν ταις Γυ ναι ξιν ε νηλ λα α τε
το Α γγε λος γαρ εν αμ φο τε ροις δι η κο νει
τοις θα αυ μα σι τοις μεν εις α να παυ σιν με τα ποι
η σαστην κα α μι νον ταις δε την α να στα σιν κα
τα μη νυ σας τρι η η με ρον ο αρ χη γος της
ζω ης η ημων Κυ ρι ε δο ο ο ξα σοι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν προπατόρων.

Κοντάκιον. ᾠχος β'. Αὐτόμελον.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφω οὐσίᾳ
θωρακισθέντες, τρισμακάριοι ἐν τῷ σκάμματι, τοῦ πυρὸς
ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἰστάμενοι, Θεὸν
ἐπεκαλεῖσθε· Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς
τὴν βοήθειαν ἡμῶν, * ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἥς πάλαι ἔλαβον πείραν Αἰγύπτιοι
πολεμοῦντες, καὶ Ἑβραῖοι πολεμούμενοι· μὴ καταλίπης ἡμᾶς, καὶ
καταπίῃ ἡμᾶς θάνατος, ὁ διψῶν ἡμᾶς, καὶ σατὰν ὁ μισῶν ἡμᾶς·
ἀλλ' ἔγγισον ἡμῖν, καὶ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς ἐφείσω ποτὲ
τῶν Παίδων σου, τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀπαύστως ἀνυμνούντων σε,
καὶ βληθέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐκ ταύτης
κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς
ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, * ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων καὶ
Δανιήλ τοῦ προφήτου.

Στίχοι.

Εἰς τὸν Δανιήλ.

Ἵπαρ, Θεέ, βλέπει σε νῦν ἐπὶ θρόνου,
Τμηθεὶς Δανιήλ, οὐκ ὄναρ, καθὼς πάλαι.

Εἰς τοὺς τρεῖς Παίδας.

Εἰ μὴ θανεῖν τρεῖς Παῖδες ἥρων ἐκτόπως,
Ὡς τοῦ πυρὸς πρὶν, ἦρχον ἂν καὶ τοῦ ξίφους.

Ἐβδομάτη δεκάτη Δανιήλ τάμον, ὃς βλέπει μέλλον.

Οὗτος ὁ μακάριος Δανιήλ ὁ Προφήτης ἦν ἐκ φυλῆς Ἰουδα, γένους τῶν
ἐξεχόντων τῆς βασιλικῆς ὑπηρεσίας· ἐγεννήθη δὲ ἐν Βηθαρά τῇ ἀνωτέρᾳ.
Ἄλλ' ἔτι νήπιος ὢν, ἤχθη ἐκ τῆς Ἰουδαίας αἰχμάλωτος εἰς τὴν Χαλδαίων γῆν
καὶ προεφήτευσεν ἔτη ἑβδομήκοντα. Προέλαβε δὲ τὴν Σάρκωσιν τοῦ
Χριστοῦ ἔτη τετρακόσια ἐξήκοντα. Ἦν δὲ ἀνὴρ σώφρων, ὡς τε δοκεῖν τοὺς
Ἰουδαίους εἶναι αὐτὸν σπάδοντα. Πολλὰ δὲ ἐπένησεν ἐπὶ τὸν λαὸν καὶ ἐπὶ
τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν νηστεῖαις ἤσκησεν, ἀπὸ πάσης τροφῆς
ἐπιθυμητῆς· καὶ ἦν ξηρὸς ἐπὶ ιδέαν, ἀλλὰ καὶ πάνυ ὠραῖος τῇ χάριτι τοῦ
Ἵψίστου.

Οἱ δὲ τρεῖς Παῖδες, κατὰ τὴν ἱστορίαν, ὑπῆρχον ἐκ τῆς ἁγίας πόλεως
Ἱερουσαλήμ, Ἐζεκίου πατρὸς καὶ μητρὸς Καλλινίκης. Ὅς τις Ἐζεκίας
ἐτόλμησεν εἰπεῖν τῷ Θεῷ, φυλάξαι τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ
προσθήκην ἔλαβε τῆς ζωῆς ἔτη δεκαπέντε. Τῆς δὲ Ἱερουσαλήμ ὑπὸ τοῦ
βασιλέως Ἀσσυρίων Ναβουχοδονόσορ πολιορκηθείσης, ἀπήχθησαν

αίχμάλωτοι εἰς Βαβυλῶνα μετὰ Δανιήλ τοῦ Προφήτου, καὶ καθίστανται ἐπιστάται τῶν τοῦ βασιλέως πραγμάτων διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν. Εἶτα, ἐξουδενώσαντες τὴν εἰκόνα, ἣν ἐποίησε καὶ ἔστησε, καὶ μὴ προσκηνύσαντες, βάλλονται ἐν τῇ ἑπταπλασίως ἐκκαυθείσῃ καμίνῳ· ἐν ἣ τῇ τοῦ θεοῦ Ἀγγέλου συγκαταβάσει δροσιζόμενοι, ἔψαλλον. Ἐνθα τὸ παράδοξον ὁ βασιλεὺς ἰδὼν, ὠμολόγησε μέγαν εἶναι Θεόν, τὸν ὑπ' αὐτῶν ὑμνούμενον. Ἡ γὰρ κάμιнос μετεποιήθη εἰς δρόσον καὶ ἔμειναν ἀβλαβεῖς.

Δανιήλ δέ, καὶ τοὶ συμβιωτεύων αὐτοῖς, συναυλιζόμενός τε καὶ συνδιαιτώμενος καὶ τῆς τιμῆς αὐτοῖς αἴτιος γενόμενος, τῇ καμίνῳ οὐ συνεβλήθη· οὐδὲ γὰρ τοῦτο μαθεῖν ἐστὶν ὑπὸ τῆς Γραφῆς, ὡς σιωπηθὲν ταύτη καὶ μείναν ἀπαρασήμενον· τάχα, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ τῇ ἀληθείᾳ τῶν εἰκότων λόγων οὐκ ἔξω, διὰ τὸ ἐπιτεθὲν Βαλτάσαρ ὄνομα, τῆς ὑπερεχούσης τιμῆς γνώρισμα. Ἴνα γάρ, παρὰ τοῖς θεοποιοῦσι τὸ πῦρ, κατὰ λογισμὸν τῶν ἐστώτων, μὴ τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος δόξη πεποιηκέναι Βαλτάσαρ, ὁ αὐτῶν Θεός, οὕτω καλούμενος, οἰκονομεῖται Δανιήλ, τὴν τοῦ Θεοῦ προσηγορίαν λαβὼν, τὴν πρὸς τὸ πῦρ ἀπολειφθῆναι εἰσέλευσιν καὶ διαδρᾶναι· οὕτε μὴν τοῖς περὶ τὴν κάμινον διηγήμασιν ἀναγράφεται. Οἱ δὲ ἅγιοι τρεῖς Παῖδες, μετὰ τὴν ὑπὲρ νοῦν ἐκ τοῦ πυρὸς σωτηρίαν, ἐφ' οἷς εἶχον πάλιν ἀποκαταστάντες καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἐπίδοξον διαγαγόντες, ἐν εἰρήνῃ καὶ αὐτοὶ σὺν τῷ Δανιήλ τελευτῶσι.

Φασὶ δὲ τινες, ὅτι μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ Ναβουχοδονόσορ καὶ τῶν λοιπῶν βασιλέων, οἱ διὰ τιμῆς εἶχον τὸν Δανιήλ καὶ τοὺς τρεῖς Παῖδας, ἀνέστη βασιλεὺς ἕτερος, τοῦνομα Ἀττικός· ὃς τοὺς ἁγίους ἐξετάσας καὶ ἐλεγχθεὶς ὑπ' αὐτῶν, κελεύει τὴν κεφαλὴν Μισαήλ ἀποτιμηθῆναι· οὗ τινος Ἀζαρίας ἀπλώσας τὸ φιβλατόριον (χλαμύδα), αὐτὴν ἐδέξατο. Ὡσαύτως καὶ Ἀνανίας, τὴν κεφαλὴν τμηθεῖσαν Ἀζαρίου, ἐκολπώσατο. Ἀνανίου δέ, τὸ περιβόλαιον ἀπλώσας Δανιήλ, ἐδέξατο τὴν κάραν. Ὑστερον δὲ καὶ αὐτὸς τὴν κεφαλὴν ἐτμήθη. Λέγεται δὲ μετὰ τὴν ἐκτομὴν, κολληθῆναι τὰς κεφαλὰς τοῖς τούτων σώμασιν. Ἀγγελος δὲ Κυρίου ἄρας αὐτούς, ἤγαγεν αὐτοὺς ἐν τῷ ὄρει Γεβάλ· ἐν ᾧ τεθέντες ὑπὸ τὴν πέτραν ἔτη τετρακόσια, ἐπὶ τῇ ἀναστάσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ αὐτοὶ συνανέστησαν καὶ πάλιν κεκοίμηνται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ὧν τὴν μνήμην ἄγειν ὑπὸ τῶν Πατέρων παρελάβομεν πρὸς ἑπτὰ ἡμερῶν τῆς Δεσποτικῆς ἐπιφανείας καὶ θείας διὰ σαρκὸς παρουσίας τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τὸ καὶ αὐτοὺς (οἶμαι) εἶναι τῆς ἐξ Ἰούδα φυλῆς, ἐξ ἧς καὶ ὁ σωτὴρ πάντων Χριστὸς πρὸς γένος κατάγεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ὀσιομαρτύρων, Πατερμουθίου, Κόπριος καὶ Ἀλεξάνδρου, μαρτυρησάντων ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου. (†361)

Στίχοι.

Εἰς τὸν Πατερμούθιον καὶ Κόπριν.

Κοινωνὸς ὦφθην καὶ βίου σου καὶ ξίφους,

Πάτερ Πατερμούθιε, κραυγάζει Κόπρις.

Εἰς τὸν Ἀλέξανδρον.

Ἀγῶνος, Ἀλέξανδρε, διπλοῦ λαμβάνεις,

Ἀσκήσεως τομῆς τε διπλᾶ τὰ στέφη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου καὶ ἀειμνήστου ὁμολογητοῦ Δουναλέ, τοῦ μετονομασθέντος Στεφάνου.

Στίχ. Στολαῖς Στέφανος ἀρετῶν ἐστεμμένος,
Λαμπρός τις ἦκει πρὸς στεφάνους τοὺς ἄνω.

Οὗτος ἤρξε τῆς ἑαυτοῦ χώρας, νήσου τινός, ἢ παρὰ μὲν τισι Νιβερτίς λέγεται, παρ' ἄλλοις δέ, Βερόρη, πλησίον οὐσα Γαδείρων, τοῖς Ὠκεανοῦ περικλυζομένη ρεύμασι· πλούτου δὲ βάρος περιβεβλημένος πολύ, χριστιανικωτάτοις δὲ δόγμασιν ἀνατραφεὶς, Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις ἔζη. Διὸ σκύβαλα τὰ πάντα λογισάμενος, τὴν βασιλείαν τοῖς υἱοῖς καταλιμπάνει· καὶ ἐν Ῥώμῃ γενόμενος, τὸ ἀγγελικὸν ἐνδύεται Σχήμα. Εἶτα τὴν περιώνυμον Κωνσταντινούπολιν καταλαμβάνει, καὶ Κωνσταντίνῳ καὶ Ῥωμανῷ τοῖς πορφυρογεννήτοις βασιλεῦσιν, εἰς ὁμιλίαν ἐλθὼν, εἰς Ἱεροσόλυμα παρ' αὐτῶν στέλλεται· τοῦτο γὰρ ἦν ὁ μακάριος αὐτοῦς αἰτησάμενος. Ἐνθα γενόμενος καὶ τὸν πόθον ἀφοσιωσάμενος καὶ τὸ μέγα παρὰ τοῦ τηνικαῦτα πατριαρχοῦντος Χριστοδοῦλου Σχήμα ἀμφιασάμενος, ἀντὶ Δουναλέ, μετονομάζεται Στέφανος.

Πολλὰς δὲ ὑβρεῖς καὶ μάστιγας παρὰ τοῦ μιαιοῦ ἔθνους τῶν Σαρακηνῶν ὑποφέρει, διὰ τὸ περικεκάρθαι τὸν πώγωνα. Εἶτα εἰς Αἴγυπτον ἔρχεται· ἐν ἧ κρατηθεὶς, ἐφρουρήθη μετὰ τῶν συνεπομένων αὐτῷ δύο Ἱερέων· καὶ ἐξ μῆνας διακαρτερήσας λιμῷ καὶ δίψει καὶ τῇ ἄλλῃ κακοπαθείᾳ, αὐθις παρὰ τοῦ κρατήσαντος πρὸς τὸν τῆς Αἰγύπτου Ἀμηνῶν παραπέμπεται. Ὑφ' οὗ θανατηφόροις δεσμοῖς περιβληθεὶς ὁ ἀοίδιμος, ἠναγκάζετο τὸν Χριστὸν ἐξομόσασθαι. Στερόως δὲ ἀντιπίπτων, καὶ μὴ ἠττώμενος, ἀλλ' ὁμολογῶν παρῶν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πλείοσι καὶ ἀναριθμήτοις αἰκίαις καθυποβάλλεται· αἷς καὶ ταλαιπωρήσας, νόσω περιπέπτωκε, δι' ἧς τὸν τῆδε βίον ἀπέλιπε, προμηνυθείσης αὐτῷ θεόθεν τῆς τελειώσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰάκχου τοῦ Τριγλινοῦ.

Στίχ. Ἰακχε, κρατύνητι· καὶ τμηθεὶς κάραν,
Τμηθεῖσιν ἐγγράφηθι, καὶ στέφου κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Ἀντωνίου, Ἀθανασίου καὶ Νικολάου, κτιτόρων τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὄρει ἱερᾶς καὶ μεγίστης μονῆς τοῦ Βατοπαιδίου.

Στίχ. Στέφει ἡ Τριάς τριάδα τῶν Κτιτόρων,
Μονῆς Μεγίστης σεπτῆς Βατοπαιδίου.

Λαμπτήρ, Ἀθανάσιε, Βατοπαιδίου
ὦφθης σὺν Νικολάῳ καὶ Ἀντωνίῳ.

Νῶ τελείῳ ἐξεκλίνατε σχέσεως
Γῆνης, κτίτορες Βατοπεδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Νικήτα τοῦ ἐν Νύσση, ἐπὶ αὐτοκράτορος Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου ὑπὸ τῶν Τούρκων πυρὶ κατακαέντος.

Στίχ. Εἰ καὶ ἀθλητῆς ἐστὶν ἐν χρόνοις νέος,
Ἴσος παλαιοῖς ἐστὶ Νικήτας ἄθλοις.

Νέος Μάρτυς ὢν Νικήτας ὁ ἐν Νύσση,
Πλάνην ζοφώδη Μωάμεθ διελέγχει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου τοῦ νέου, ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης, τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐκ τῆς νήσου Ζακύνθου. (†1624)

Στίχ. Λιπὼν τὰ τῆς γῆς, νῦν κατοικεῖ ἐν πόλῳ,

Κλέος Ζακύνθου, Διονύσιος νέος.

Ἔχει μὲν ἡ γῆ σῶμα Διονυσίου. Νέου,
Πόλος δὲ τοῦδε τὴν ψυχὴν φέρει.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ θάνεν, Διονύσιος ὁ κλεινός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων νεομαρτύρων Παΐσιου ἡγουμένου, καὶ Ἀββακοῦ διακόνου, ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐν Σερβίᾳ θανατωθέντων. (†1814)

Στίχ. Σὺν Παΐσιῳ Ἀββακοῦ ἠγωνίσθη,
Σκόλοπι Ἄγαρ αἰσχύναντες ἀνδρείως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Προπατόρων, διὰ τὸ ἐγγίζειν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Γέννησιν, μνεῖαν ποιούμεθα τῶν πρὸ τοῦ Νόμου καὶ ἐν Νόμῳ κατὰ σάρκα Προπατόρων Αὐτοῦ, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ.

Στίχ. Δέξασθε χαρὰν οἱ πάλαι Προπάτορες,
Βλέποντες ἐγγίζοντα Χριστὸν Μεσσίαν.

Γήθεο Ἀβραάμ, ὅτι πρόπαππος Χριστοῦ ἐδείχθη.

Ταῖς τῶν Ἁγίων Προπατόρων καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου
μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ πεζαί).

Ἦχος ♯ Πα ρ

ὠδὴ α'

Χ ρι σος γε ννα ται δο ξα σα τε Χρι σος εξ ὄ ρα
νων α πα ντη σα τε Χρι σο ος ε πι γης υ ψω
θη τε α σα τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η
και εν ευ φρο συ υ νη α νυ μνη σα τε λα οι
ο τι δε δο ο ξα α ςαι

ὠδὴ γ'

Τ ω προ των αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν

τι αρ ρε ευζωσ Υι ω και επ ε σχα των εκ Παρ θε
 νσ σαρ κω θε ντι α σπο ρως Χρι στω ω τω Θε
 ω βο η σω μεν ο α νυ ψω σας το κε ρας
 η μων α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ δ'

P αβ δος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και αν θος εξ αυ
 της Χρι σε εκ της Παρ θε νσ α νε ε βλα ση σας
 εξ ο ρς ο αι νε τος κα τα σκι ου δα σε ος
 ηλ θες σαρκω θεις εξ α πει ραν δρσ ο α υ λος
 και Θε ος δο ξα τη δυ να μει σα Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ ε'

H ε ος ων ει ρη νης Πα τηρ οι κτι ρ μων της
 με γα λης βλ η ης σ τον αγ γε λον ει ρη νην πα
 ρε ε χο με νον α πε ςει λας η μιν ο θεν
 θε ο γνω σι ας προς φως ο δη γη η θεν τες εκ
 νυ κτος ορ θρι ζοντες δο ξο λο γσ μεν σε φι λα αν

θρωω πε

ὠδὴ ς'

Σ πλαγχων I ω ναν εμ βρου ον α α πη με σεν
 ε να λι ος θηρ οι ον ε δε ε ξα α το τη
 Παρ θε νω δε ε νοι κη σας ο Λο γος και σα αρ κα
 λα βων δι ε λη λυ θε φυ λα ξας α δι αφ θο
 ρον η ης γαρ εχ υ πε ση ρευ σε ως την τε κε
 σανκα τεσ χεν α πη η μα αν τον

ὠδὴ ζ'

Ο ι παι δεσ ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ
 σε βης προ σαγ μα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ
 ρο ος α πει λην εκ ε ε πτο η θησαν αλλ εν με
 σω της φλο γος ε στω τες ε ψαλ λον ο των πα
 τε ρων Θε ος ευ λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Η αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ

ει κο νι σε κά μι νος τυ πον ου γαρ ς ε δε ξα
το φλε γει νε ς ως ου δε πυρ της Θε ο τη τος
Παρ θε νθ ην υ πε ε δη νη δυν δι ο ο α νυμ
νθν τες α α να μελψωμεν ευ λο γει τω η κτι σις
πα α σα τον Κυ ρι ον και υ περ υ ψω τω εις
παν τας τς αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΑΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρβιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τω των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

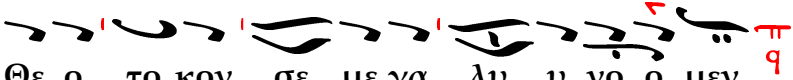
2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρβιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τω των Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
 καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
 Αὐτόν.

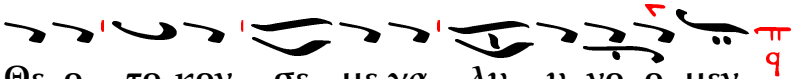
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

4

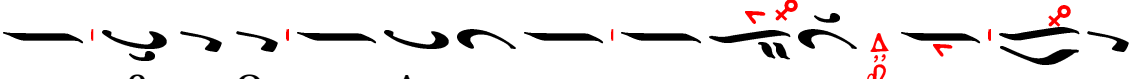
Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσχόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

5

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορωσθε ον Λο γον τε κϷ ς σαν την ον τωσ
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

6

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
 Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρϷ βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορωσθε ον Λο γον τε κϷ ς σαν την ον τωσ
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

ὥδη θ'

Με γα λυ νον ψυ υ χη η μϷ ς ς την τι μι
 ω τε ε ραν και εν δο ξο τε ραν των α νωσρα
 τευ μα των

Μυ στη ρι ον ξε νον ο ρω και πα ρα δοξον
 ου ρα νον το σπη λαιον θρονον χε ρϷ βι κον την
 Πααθ θε νον την φα ατηνην χω ρι ι ον εν ω ω

α νε κλι θη ο α χω ρητος Χρι σο ος ο Θε
 ος ον α νυ μνεντες με γα λυ υ νο ο μεν

Ἡ καταβασία τῆς θ' ᾠδῆς.

Mε γα α λυ νον ψυ υ χη η η μϛ ϛ
 τη ην Τι μι ω τε ε ε ραν και αι ε εν
 δο ο ξο ο τε ε ε ραν των α α νω ςρα
 τε ευ μα α α α α των

Mυ ςη η ρι ι ι ι ο ον ξε ε ε νον ο
 ρω ω και αι πα ρα α δο ο ξον ου ρα
 νον το ο ο σπη η λαι αι αι ον θρο ο ο
 νον χε ρϛ ϛ ϛ ϛ βι ι κον την Πααρ θε ε ενον
 * την φα ατ νην χω ρι ι ι ον εν
 ω ω ω ω α νε κλι ι θη ο ο α χω ρη τος
 Χρι ι σο ο ος ο Θε ε ος ον α νυ μνϛ
 ντες με γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο
 με ε ε εν

* την φα ατ νη η η ην χω ω ρι ι ι ον εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίζ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:
 ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον ς'.

Ἦχος Δι-θ

Δ ει κνυ ων ο ο τι α αν θρω πος Σω τερ ει

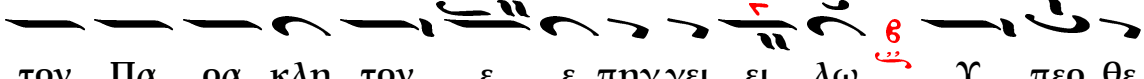
κα ατ ς σι ι αν α να στας ε εκ τδ μνη η μα

τος βρω σε ως συ υμ με τε ε σχες και με σον στα

ας ε δι ι δα σκες με τα νοι α αν κη ρυ υσ σειν

 ευ θυς δε προ ος υ ρα α νι ον α νε ε ληφ θη ης

 Πα τε ε ρα και Μα θη ται αι αι αι αις πεμ πειν

 τον Πα ρα κλη τον ε ε πηγγει ει λω Υ περ θε

 ε ε Θε α αν θρω πε δο ξα τη ση η ε

 γε ερ σει ει

Τῶν προπατόρων.

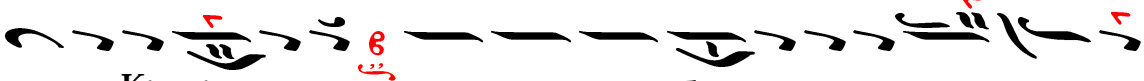
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Ψ, Βου-Θ.

Π α τε ρων μνη μην ση η με ρον σκιρ των τες

 φι ι λο πα α το ρες τϛ Α βρα αμ συ υν ελ θο

 ο ον τες και Ι σα α ακ κα α τα χρε ε ος

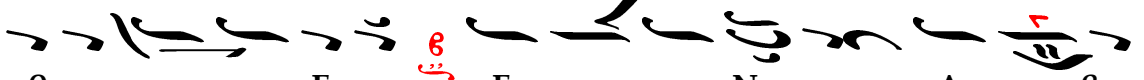
 και Ι α κωβ υ μνη η σω μεν εξ ων Χρι στο

 ος ο Κυ υ ρι ος το κα τα σαρ κα α ω ρα α α

 θη δι α πο ολλην ε ευσπλαγχνι ι αν

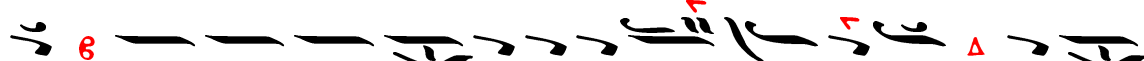

Ἔτερον, ὅμοιον.

Α δαμ α νευ φη μη η σω μεν Α βελ Ση

 ηθ και το ον Ε νως Ε νωχ και Νω ε Α α βρα

 αμ Ι σα α ακ και αι τον Ι ι α κωβ Μω σην Ι ωβ

 και τον Α α α ρων Ε λε ε α α ζαρ Ι ι η

 σον Βα ρακ Σαμ ψων Ι ι ε φθα α α ε Δαυ ιδ

 και τον Σο ο λομω ων τα

Θεοτοκίον, ὄμοιον.

A γνη Παρ θε νε Α α χραν τε Μα ρι α

 θε ε ο νυ υμ φευ τε εν ω ρα τη φο βε ρα

 α α μοι προ στη θι και αι με σι ι της προς

 τον Υι ον σφ φα α νη θι τω τα πει ει νω ω

 και ρυ υ σαιμε της κα τα δι κης ε κει ει ει

 νης και των κο ο λα σε ε ων πα αν των

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Γα ϕ

Π α α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω το ον

 Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ον αι νει τε τον Κυ υ

 υ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι

 νει ει ει τε αυ τον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοι οις

 σοι προ πει υ μνο ος τω ω Θε ε ω

Α^{Γα} ι νει τε α αυ το ον πα α αντες οι Αγγε ε λοι οι
 οι α α α αυ του ου^{Γα} αι νει ει ει τε α αυ τον
 πα α σαι αι αι δυ να α μεις α αυ του σοι
 προ πει υ μνοος τω ω Θε ε ω^Γ₂₂

Στίχ. α΄. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον^υ₉ δο ξα αυ τη

εσ ται πα σιτοις ο ο σι οις αυ τ^{Πα}₉

Δ^{Γα} ευ τε πα αν τα τα ε θνη γνω τε του φρι κτου μυστη
 ρι ι ου την δυ να α μιν^{Γα}₉ Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων
 ο εν αρ χη Λο ο γος ε σταυ ρω θη δι η μας και ε
 κων ε τα φη^{Γα}₉ και α νε στη εκ νε κρων του σω ωσαι
 τα συμ παν τα αυ το ον προ σκυ νη η σω ω μεν^Γ₂₂

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ αὐτοῦ· αἰνεῖτε
 αὐτὸν^υ₉ εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τ^{Πα}₉

Δ^{Γα} ι η γη σαντο παν τα τα θαν μα σια οι φυ
 λα κες σου ου Κυ ρι ι ε^{Γα}₉ αλ λα το συ νε δρι ον της μα ται
 ο τη τος πλη ρω σαν δω ρων την δε ξι αν αυ των κρου^{Πα}

πειν ε νο μι ζον την α να στα σιν σου ην ο κο

σμος δο ξα α α ζει ε λε η σον η μας

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν κα τα το πλη θος της με γα λω ω συ νη σαυ τς

Xα ρας τα παν τα πε πλη ρω ται της α να

στα σε ως την πει ραν ει λη φο τα Μα ρι α γαρ η

Μα γδα λη νη ε πι το μνη μα ηλ θεν ευ ρεν Αγ γε

λον ε πι τον λι θον κα θη με νον τοις ι μα τι οις

ε ξα στρα πτον τα και λε γον τα τι ζη τει τε τον ζων

τα με τα των νε κρων ουκ ε στινω δε αλλ ε γη γερ

ται κα θως ει πε προ α γων εν τη Γα λι λαι α

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος αι νει τε αυ τον

εν ψα λτη ρι ω και κι θα α ρα

Eν τω φω τι σου Δεσ πο τα ο ψο με θα φως φι

λαν θρω πε α νε στης γαρ εκ των νε κρων σω τη ρι αν

τω γε νει των αν θρω ω πων δω ω ρου με ε νος ι να σε πα

σα κτι σις δο ξο λο γη τον μο νον α να μαρ τη τον ε

λε η σον η μας

Καὶ τῶν προπατόρων, προσόμοια γ' εἰς δ'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθα. Ἦχος Πα ς

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Π αν τες την των σε πτων νυν Προ πα το ρων μνη

μην τε λε σω μεν υ μνην τες την τσ των πο λι

τει αι αν δι ης ε με γα λυν θησαν

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Π αν τες την των σε πτων νυν Προ πα το ρων μνη

μην τε λε σω μεν υ μνην τες την τσ των πο λι

τει αι αν δι ης ε με γα λυν θησαν

Στίχ. ζ'. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε σβε σαν τσ πυ ρος την δυ να μιν οι Παι

δες χο ρευ ον τες εν με σω κα μι νσ και υ μνη σν

τες Θε ον τον παντο δυ να μον

Στίχ. η'. Καὶ ἐπὶ τὴν Πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ.

Δ ακ κω κά τα κλεισθεις θηρ σι συ νω κι σμε
 νος Δα νι ηλ ο Προ φη της α με το χος της
 τϷ 8 των ε δει κνυτο κά κω σε ως

Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Προπατόρων. Δόξα τῶν αἰνῶν.

Ἦχος Γα φ

Δ ^{Νη} ο ξα Πατρι ι ι ι και ^{Γα} Υι υι ω και α γι ι
 ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Δ ^{Νη} ευ τε α α ^{Γα} πα αν τες πι στω ω ως πα
 νη η γυ ρι σω μεν των προ Νο ο μϷ Πα τε

ε ε ρων ^{Νη} Α βρα αμ και των συν α αυ τω ^{Γα} την
 ε τη η η η σι ι ον μνη η η μην

τϷ ^{Νη} Ι ου δα την φυ υ λην α ξι ι ι ι
 ω ως τι μη σω μεν τϷ εν Βα βυ λω νι ι

Παι αι αι αι αι αι αιδας τϷ σβε σαν τας την
 εν κα α μι ι νω φλο ο ο ο γα ως της

Τρι α α δο ος τυ υ υ πον συν τω Δα νι

η η η ηλ ε ευ φη μησω μεν των Προφη των
 τας προο ρη η ἦ η η σεις α σφα λω ως κα α
 α τε ε χο ο ον τες με τα τϛ ϛ Η η σα
 ι ι ι ι ι ου με γα λο φω ω ω νως
 βο η η σω μεν ι δϛ η Παρ θε ε ε ε ε
 ε ε νος εν γα α στρι ι λη ψε ε ται και τε ξε
 ται Υι υι ο ο ο ον τον Εμ μα νϛ ηλ ο
 ε στι ι με ε ε εθ η η μω ω ω ν ο Θε ε ος

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-Ϟ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τϛ εκ σϛ
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κλη ται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι

ο α νυ μνεν τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
ο ξα σοι

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Γα ϕ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φω ως Δο ξα εν υ ψι ι
στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω
ποις ευ δο κι α

μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν
σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την
με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
πα ντο κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αι ρωντην α μαρτι ι αν του
κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας
α μαρτι ι ας του κο σμου

Προ σδε ξαιτην δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα
τρος α μην

Καθ ε κα αστην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω ω να
και εις τον αι ω να του αι ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η
με ρα τα α αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι
η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα

σμε ^Γε ^Ζε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω ω νας α

μην ^Γ^Ζ

^{Γα}Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας ^Υ^Ϛ κα θα περηλ πι σαμεν ε πι σε ^Γ^Ζ

^{Γα}Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα σου ^Γ^Ζ

τὸ τρίτον.

^{Γα}Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με ^{Πα}^Υ^Ϛ τα δι και

ω μα τα α σου ^Π^Ϛ

^{Γα}Κ υ ρι ε κα τα φυ γη η ε γεν νη η θης η μιν

εν γε νε α και γε νε α ^Υ^Ϛ ε γω ει πα Κυ ρι ε ε

λε η σον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον

σοι ^Γ^Ζ

^{Γα}Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξον με του

ποι ειν το θε λη μα σου ^Υ^Ϛ ο τι συ ει ο Θε ος μου ^Γ^Ζ

^{Γα}Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω η ης ^Υ^Ϛ εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φως

Π α ρα τεινοντο ε λε ος Σου τοις γι νω σκου σι

ι Σε

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἄσματικόν.

Α α γι ο ος ο ο Θε ο ο ος Α α α γι ο

ος Ι ι σχυ υ υ υ ρο ος Α γι ος Α

θα α να α α α το ος ε λε η η σο ο ο

ο ον η η μα α α α α α α ας

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν α

σω μεν τω α να στα ντι εκ τα α φου και αρ χη γω ω

της ζωης η ημων ^{Γα} κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον
 θα να τον το νικος ε δω κεν η μι ιν και το
 με γα ε λε ο ο ο ος ^{Νη} ^{Γα} ^ζ ^{ζζ}
 * * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν ^{δζ}
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^θ ^{ζκ}
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ^{ζζ}
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ^{δζ}
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^θ ^{ζκ}
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν ^{δζ}

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ^{δζ}
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θ ^{ζκ}
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ ^{ζζ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Α.)

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον ημας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβυταῖς Θεοτοκοῦ Σωτηρῶ
σον ἡματάς

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρμ΄ (145).

Στίχ. α΄. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ
μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σωσον ηματας Υιεε Θεου οανα
σας εκ νεκρων ψαλλον τας σοι αλληληλη
α

Στίχ. β΄. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς
αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σωσον ηματας Υιεε Θεου οανα
σας εκ νεκρων ψαλλον τας σοι αλληληλη
α

Στίχ. γ΄. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σωσον ηματας Υιεε Θεου οανα
σας εκ νεκρων ψαλλον τας σοι αλληληλη
α

α

Στίχ. 8. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ὦ σον ἡ μα ας Υἱ ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τῶς αι ὠ νας των αι ὠ

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υἱ ος και Λο γος τῶ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτωσε ναν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ὠν της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τῶ Πα τρι

και τω Αγιω Πνευματι σωσον ημασ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Γα ϕ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ευφρανθησονται ουρανισαγαλλισαθωτα επιγεια οτι εποιησε κρατος εν βραχιονι αυτου ο Κυριος επησεται να ατω τον θανατον πρωτοτοκων νεκρων ενετο εκ κοιλις Αδου ερυσατο ημασ και παρεσχετω κοσμος το μεγαλειε λεεος

τὸ τέλος:

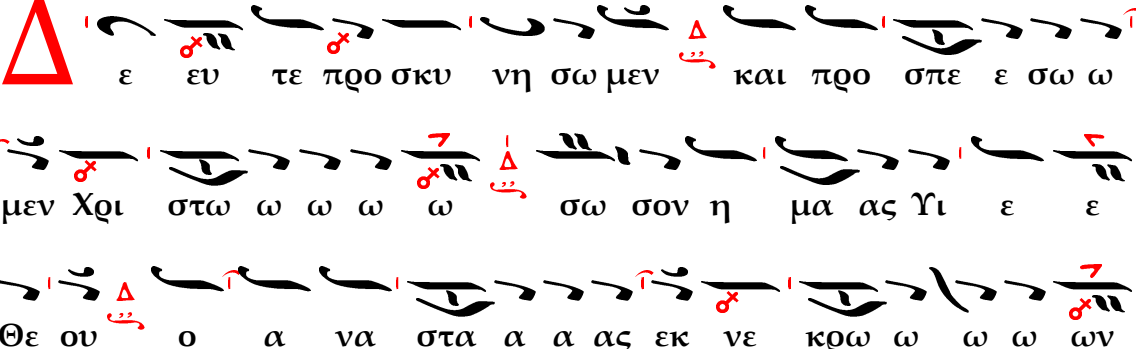
και παρεσχετω κοσμος το μεγαλειε

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

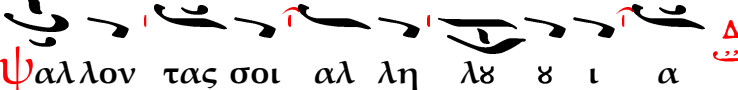
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω ω ν

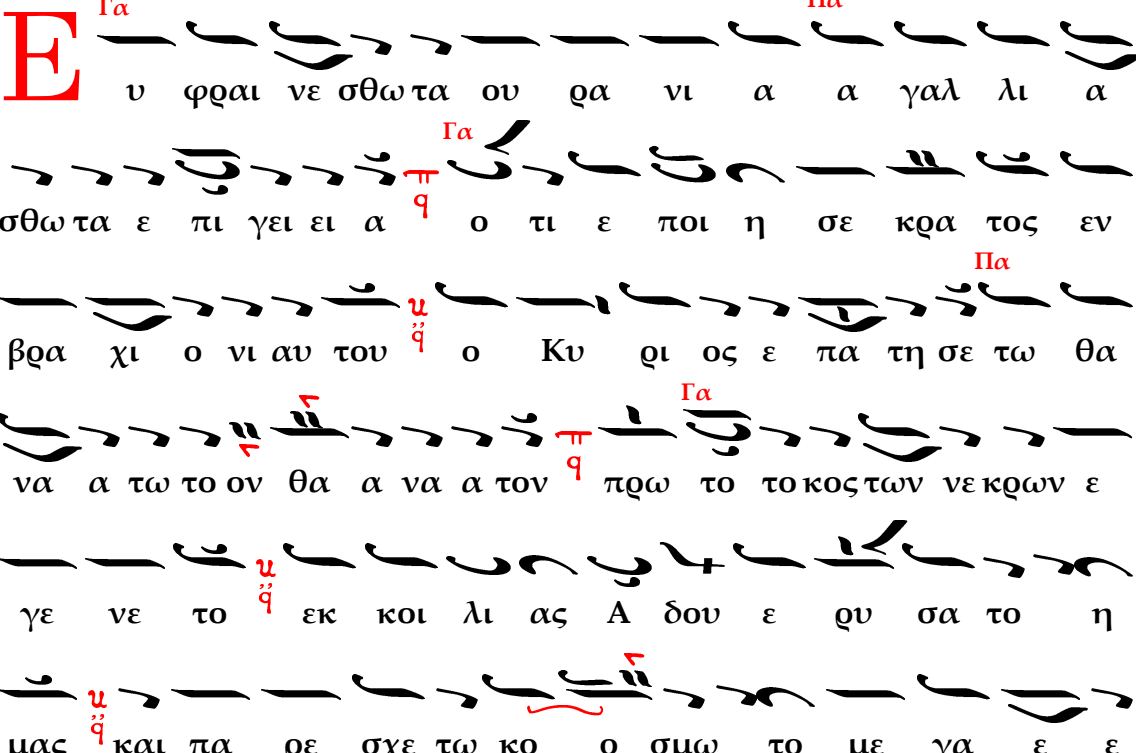
ὁ β΄ χορός:

 ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργοῦν)

Ἦχος Γα φ

 Ε υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α
 σθω τα ε πι γει ει α ο τι ε ποι η σε κρα τος εν
 βρα χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα
 να α τω το ον θα α να α τον πρω το το κος των νε κρων ε
 γε νε το εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η
 μας και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε

λε ε ος

Τῆ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Προπατόρων, ἀπολυτίκιον, ἦχος Δι-Θ

Εν πι ι στει τῆς Προ πα το ρας ε δι και αι ω
σας την εξ Ε θνων δι αυ των προμνηστευ σα με νος Εκ
κλη σι ι ι ι ι ι ι αν καυ χων ται εν δο ξη οι
Α α γι οι ο τι εκ σπερ ματος αυ των υ παρ
χει καρ πος ευ κλε ης η α σπο ρως τε κῶ σα σε ταις
αυ των ι κε σι αις Χρι στε ο Θε ος σω στοντας
ψυ χα α ας η μων

Τῆ ιζ' Δεκεμβρίου τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, ἀπολυτίκιον.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. ἦχος Πα ρ

Της Ζα κυν θῶ τον γο νον και Αι γι νης τον προ ε
δρον τον φρο ρον μο νης των Στρο φα αδων Δι ο νυ υ σι
ον α παν τες τι μη σω μεν συμ φω νως οι πι στοι βο
ων τες προς αυ τον ει λι κρινως σαις λι ται αις τῆς
την σην μνη μην ε πι τε λῶ οντας σω ζε και βο ων τας

σοι ^πδο ο ξα τω σε δο ξα σαν τι Χρι στω ^Δδο ο ξα
τω σε ε θαυ μα στωσαντι ^Δδο ξα τω δω ρη σα με νω
σε η μιν πρεσβην α κοι οι μη η τον ^π

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος ^ΔΔι-θ

Μνη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
ων ^Δσοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τϛ Κυ ρι ς
Προ οδρο με ^εα νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ^Δο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θησ τον κη ρυτ το μενον ^ε
ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι
ρων ^εευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
ρωθεν τα εν σαρκι ^Δτον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τϛ κο ο ο σμϛ ^Δκαι πα ρε χον τα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος ^Δ

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

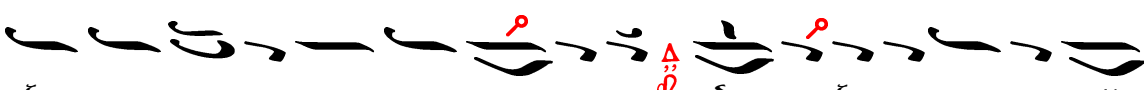
Ἦχος Δι-θ

Αποστολε Χριστω τω Θεω η γαπη
με εε νε επι τα χυνον ρυσαι λα ον α να
πο λο ο γη τον δε χεται σε προσπι ι πτον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στηθει κα τα δε ξα μενος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μον νον νε φος ε
θων δι α σκε δα α ασαι αι τσ με νος η
μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

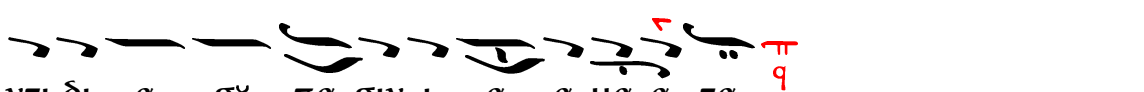
Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

Μυρο βλυτην τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μσ
τον προ εδρον τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι ως
τα χιστον και με γαν ι α τρον της δει νης ο
δο ντων νο ο σσ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω δο ο

 ξα τω σε ε στε φα νω σαν τι ^Δδο ο ξα τω ε νε ρ γϛ

 ντι δι α σϛ πα σιν ι α α μα α τα ^Πϛ

Κοντάκιον προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων.
 (ἀπὸ κοστ' Νοεμβρίου ἕως κδ' Δεκεμβρίου πλὴν τῆς θ' Δεκεμβρίου).
 (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

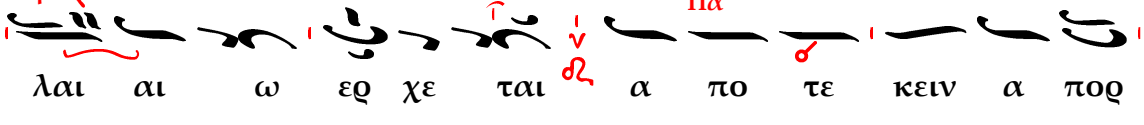
Ἦχος Πα Ϝ

Η ^{Πα} Πα Ϝ ^{Νη} θε ε νος ^{Πα} ση με ρον ^Δτον προ αι

 ω νι ον ^ΔΛο ο ο ο γον ^Πεν σπη

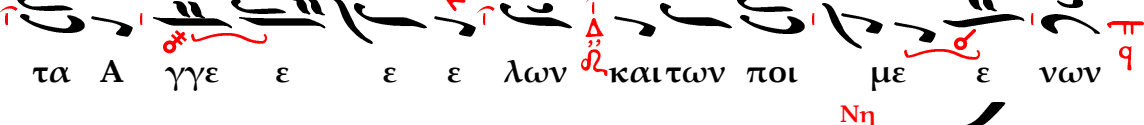
^{Νη} λαι αι ω ε ρ χε ται ^Δα πο τε κειν α πο ρ

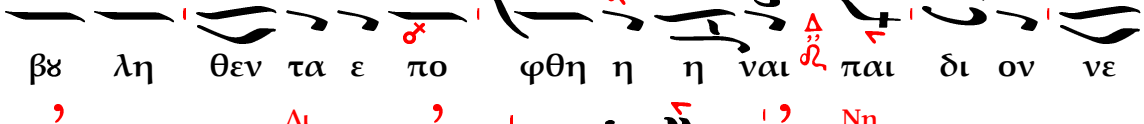
 ρη η η η τως ^Πχο ρευ ε ^Δη οι κϛ με ε

 ε ε νη ^Δα κϛ τι σθει ει σα ^Πδο ξα σον ^Δμε

 τα Α γγε ε ε ε λων ^Δκαι των ποι με ε νων ^Π

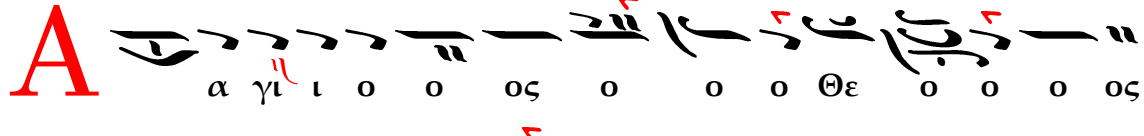
 βϛ λη θεν τα ε πο φθη η η ναι ^Δπαι δι ον νε

 ον τον προ αι ω νων ^Δθε ο ο ο ο ο ον ^{Νη}

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι - Ϝ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο θε ε ο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ρα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις, τό συνειθισμένον. Ἦχος Δι-θ

Δι
λε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι ι ι ι

η ι ι ι ι ι ι ι ι

A α α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι ι ι α α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο θ ε ε

ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο

A α α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι ι ι α α α γι ι

ο ο

ο ο

ι ι ι ι ι ι ι σ χ υ υ ρ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο

A α α α α α α α γι ι ι ι ι α α α α

γι ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο α θ α α α α α

α α α α ν α α α λ ε α θ α ν α τ ο ο ο

ο ο ος

Ε ε λε ε ε ε η η η ε λε η η σο ο

ο ο ο ο ο ον η η η μα α α α α α

α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῶν προπατόρων, ἥτοι τῆς ΚΘ΄ Κυριακῆς.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς Κυριακῆς τῶν προπατόρων.

Ὁ ἀναγνώστης· Προκείμενον. Ἦχος πλ δ΄. Ὡδὴ τῶν πατέρων.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ δ΄ Νη ρ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα σου εις τας αι ω νας

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά

και ευ θει αι αι ο δοι σ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
 το ο νο μα σου εις τας αι ω νας

Στίχ. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν

I ι ε ρ σα λη μ
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
 τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
 το ο νο μα σου εις τας αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Κολ. γ' 4-11)

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῆ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἣτις ἐστὶν εἰδωλολατρία, δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας, ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζῆτε ἐν αὐτοῖς· νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, ὅπου οὐκ ἔνι Ἑλληγ καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμ. 117).

Ἦχος πλ. Νη ς

A λη λ ς ς ι ι α Α α α α α λη

λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϑ ϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α

Μω υ̇ σης και A α ρων εν τοις ι ε ρευ σιν

αυ τϑ και Σα μϑ η ηλ εν τοις ε πι κα λϑ

με νοις το ο νο ο μα α αυ τϑ

A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη

λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϑ ϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α

Ε πε κα λϑν το τον Κυ ρι ον και αυ τοσ ει

ση κϑ εν αυ των εν στυ λω νε φε λης ε λα

λει ει προς α αυ τϑς

A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη

λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϑ ϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α α α α

α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΑ΄ Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ιδ΄ 16-24, Ματθ. κβ΄ 14).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δείπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλούς· καὶ ἀπέστειλε τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· Ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐστι πάντα. Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες, ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· ἄγρον ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἔλθειν. Καὶ παραγενόμενος ὁ δούλος ἐκεῖνος ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· Ἐξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. Καὶ εἶπεν ὁ δούλος· κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί. Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δούλον· Ἐξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου. Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεται μου τοῦ δείπνου. Πολλοὶ γὰρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Ἦχος ἰ΄ Δι σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ἰ΄ Γα ρ

ι οι οι τα α α α α α α α α
α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ρου ου ου ου Χε ρου βι ι η ι ι ι ι ι μ μ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ στι ι ι ι ι ι ι μ υ υ υ στι ι κω
 ω ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι
 ζο ο ει κο νι ζο ον τε ε λιε ε ε ε ες και αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η
 λι η η η η η η η η η η η ζω ο ο ο
 ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι οι ω ω
 ζω ω ω ω τρι α α α α α α α α α
 α α α τρι α α α α α α α α α α α
 τρι ι ι α α α α α α α δι ι ι τον τρι
 ι ι σα α α α α α α γι ο ον υ υ υ υ
 υ υ μνο ο ον προ σα α α α α α α α α α α
 α χα α α α α α α α α α α δο ο ο προ
 σα α α δον τε ε λιε ε ε ε ες πα α α α
 α α α α α α σαν τη ην βι ι ο τι κη η η
 η η η η η η ην α πο θω ω ω ω ω ω

ω ω με ε ε ε ε ε ε ε ε θα α α α α
 α α α α με ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι με ρι μνα α α ρα α α α αν
Ω ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Βα α σι ι ι ι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε Βα σι
 λε ε ε α α α ρα α α α α των ο ο
 ο λω ων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι
 οι
Τ αϊς αγ γε λι και αι ραι αι αι αι αις α ο
 ρα α α α α τω ως δο ρυ φο ρου ου με νον
 τα α α ξε ε σι ι ι ιν Αλ λη λου ι α α
 α α α α α α α

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, Ἦχος Γα ρ

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η σ ο ν

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η η σ ο ν

Κ υ ρ ι ε Ε λε η σ ο ν

Π α ρ α α σχ ς Κυ υ υ ρ ι ε

Π α ρ α σχ ς Κυ υ υ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σχ ς Κυ υ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α σχ ς Κυ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α α α σχ ς Κυ υ υ ρ ι ε

Π α ρ α σχ ς Κυ υ υ ρ ι ι ε

Σ ο ι Κυ ρ ι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι ι σ ο

Π α τε ε ρ α Υι ο ν και Α γι ο ν Πνε ε ευ

μα Τρι α δα ο μο ς ς σι ο ο ν και α

χω ω ρι ι ι σ τον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι αν αι
νε σε ως
Κ αι με τα τσ πνευ μα το ο ος ος
Ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον
Α αξι ο ον και αι δι και αι αι ον
Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σαβ
βα ωθ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη της

δο ο ο ξη ης σα Ω σαν να εν τοις υ
 ψι ι ι σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με
 νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι Ω σαν
 να α α εν τοις υ ψι ι ι ι ι σοις

A α α α μη η η η η ην

A μη η η η η η η η η η ην

Σ ε ε ε υ μν ς ς ς ς μεν σε Ευ λο

γ ς ς με ε ε εν σοι ευ χα ρι ς ς ς με εν

Κυ υ ρι ε και δε ο με θα α α σα ς

ο Θε ο ος η η η μων

Ἐτονίσθησαν τῇ κέ' Ἰουνίου, ἀθήν' ἐν Καφενείῳ «Λιστόν» τῆς Κερκύρας.

I.A.

Ἄξιον ἐστὶ, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, Ἦχος Γα ς

A ξι ι ον ε ε σιν ω ως α λη η θω ω

ω ω ως μα κα α ρι ι ζει ει ν σε ε

ε ε τη ην Θε ε ο το ο ο κον την α α

ει μα α κα α α ρι ι ι ι σο ον και

Πα να α μω ω μη η το ο ο ον και μη
 η τε ε ε ε ρα α τθ Θε ϝ ϝ ϝ η η η
 μων^δ την τι ι μι ω ω τε ε ε ραν τω ων
 Χε ρθ ϝ βι ι ι μι και ε εν δο ξο ο
 τε ε ε ε ε ρα α αν α συ υγ κρι ι ι ι τω ω
 ω ως τω ων Σε ρα α φμι^δ την α δι α
 α φθο ο ο ρως^{ζω} Θε ο ο ο ον Λο ο ο ο
 γο ον τε κθ ϝ ϝ σαν^ζ την ο ο ον τω ω ωως
^{Γα} Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο κον^δ σε ε ε
 με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο^χ με ε^{νη}
 ε ε ε εν^{Γα}

Ἐτονίσθη κε' Ἰουνίου ,αθήνη' ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ Κερκύρας.

I.A.

Θεοδώρου Φωκαέως, ἦχος ἰὺ Γα

A ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως^δ μα κα
 ρι ζει ει ει ει εν σε^δ την Θε ο ο το ο ο ο ο κον^δ
 την α ει μα κα ρι στο ον και πα να μω μη η

το ον και μη τε ρα τθ Θε ε ς ς η η μων
 τη η η η ην τι μι ι ω τε ε ε ε ραν
 τω ων Χε ε ρς ς ς βιμ και αι ε εν δο ξο
 τε ε ε ρα αν α συγ κρι ι τωσ τω ων Σε ε ρα α
 φιμ τη η η η ην α δι ι α φθο ο ο ο
 ο ο ρως Θε ο ο ον Λο ο γο ο ον τε
 κς ς ς σα α αν την ον τωσ Θε ο ο το
 ο ο ο ο κο ο ον σε με γα α λυ νο ο ο
 με ε ε εν

Ἄξιόν ἐστιν. Πέτρου Ἀγιοταφίτου.

Ἦχος ἰ̇ Γα ϕ

A Νη ξι ι ο ον ε στι ι ι ιν ω ω ω
 ω ως α λη η η θω ω ως μα κα ρι ι ζειν
 σε ε τη ην Θε ε ο το ο ο ο κον
 Νη την α α ει ει μα κα α α ρι στον και πα να
 μω ω ω ω ω μη η το ο ον και μη τε ε

ρα α τθ Θε ε ς ς ς ς η η η η μων
 την τι ι μι ι ω τε ε ε ε ραν τω ων Χε
 ε ρβ βι και εν δο ξο τε ε ε ραν α συγ
 κρι ι ι ι τως τω ων Σε ε ε ε ε ρα α α
 α φμι την α α δι ι α φθο ο ο ο ρως Θε ον
 Λο ο ο ο γο ον τε ε ε κς ς ς ς σαν την
 ον τως Θε ο ο το ο ο κο ον σε με γα α λυ
 υ υ υ υ νο ο ο με ε ε εν

Κοινωνικόν, Θεοφυλάκτου Δομestίκου (15' αίων).

ᾠχος ἰὶ Γα φ

Α λι νει ει ει ει τε το ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ ρι τον κυ υ ρι ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ον εκ τω ω ω ω ω ω ω
 χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ων ε ε ε ε εκ τω ω ων ς ς ς ς ς

Nη
 ρα α α α α α α α α α α νω ω ω ω
Γα
 ω ω ω ω ω ω ν ια α α α α α α α α α α
Πα
 α α α α α α λλη η η η η η η η η η η
 η η η η η η ιη η η η η η η χη η η η
Nη
 ιη η η η ια α α α α λλη η η λϛ ϛ ιϛ ϛ
Nη Γα
 ϛ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α
 ια χα α ια α α α α α α α α α ια
Nη Γα
 α α α λλη η η η η η η η η η η η
Δι
 η η η η η η χη η η η η η η ιη η η η
Γα
 η η η η η η η η η η η χη η η η η η η η
Πα
 η η η η η η η η η η η η η η η η η η η
Nη Γα
 ιη η η η ια α α α λλη η η λϛ ϛ ιϛ ϛ
Nη Γα
 ϛ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α
Zω
 α ια χα α α α α α α α α α α α
Δι M Γα
 λλη η η η η η η η η η η η η η η η
Δι Γα
 η η η η χη η η η η η η η η η η η η

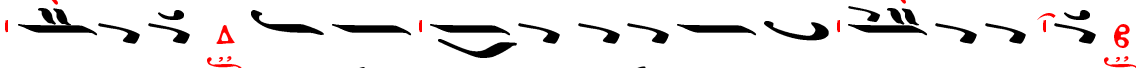

η η η η η η Δι η η η η η χη η χη η η
 η η η Δι α α α α λλη η η η η η λϛ ϛ
 ϛ ϛ ϛ ϛ ι α λλη λϛ ϛ ι α α α ρα α
 α Νη α α α α α α α α α α α βϛ
 α α α α γγα α α α α Α λλη λϛ ϛ ι ι
 α α ρα α Νη α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϛ ϛ ϛ ϛ
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σϛ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σϛ ο τι η ξι ω σας η μας των α

 γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σθ

 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη

 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

E ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

 νον α πο τϵ νυ ν και ε ως τϵ αι ω ω νος

T ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϵ νυ ν και ε ως

 τϵ αι ω ω νο ο ος